

ringen til under visse Omstændigheder at fastsætte Klokkeslettet anderledes, end det blev fastsat ved det her foreliggende Forslag. Dertil kan jeg naturligvis kun svare, at der fra mit Synspunkt Intet kan være til Hinder derfor; men spørger man derimod, om det er sandsynligt, at en saadan Bemyndigelse vil blive brugt, saa svarer jeg: Nei, jeg tror ikke, det er sandsynligt. Det Spørgsmaal har ganske vist været overveiet til forskjellige Tider og paa forskjellige Steder og navnlig ved en i Rom iaar afholdt videnskabelig Kongres, hvorledes man hensigtsmæssigt skulde ordne Spørgsmaalet om en fælles Tid, og under de herom førte Forhandlinger fremsatte den svenske Professor Gylden det Forslag at tage Greenwich Meridian til Udgangspunkt og derefter dele Europa i Affnit med en Klokkesletsforskiel af 10 Minuter. Sammen med dette Forslag vilde der falde en Deling af Danmark, som man kunde gaa ind paa, men som jeg alligevel antager ikke er hensigtsmæssig eller vil have Flertalsstemning for sig. Den Meridian, som havde en Klokkesletsforskiel fra Greenwich af 40 Minuter, vilde falde over Østfyten af Sjælland. Den er omtalt, eller idetmindste antydet i Anmærkningerne, og Spørgsmaalet har været bragt under Overveelse, fordi det vilde kunne være hensigtsmæssigt itide at have overveiet noget Saadant, hvis det engang i Tiden skulde blive benyttet; men min ærede Kollega Marineministeren har ment, at der fra Marinens Side ikke var nogen Grund til at sætte et saadant Forslag gjenneført. Det kan ikke foraaftage store Vanskeligheder at rette et Søuhr efter et Tidssignal, hvilket saa end Grundlaget for dette Tidssignal maatte være, man kommer nemlig nødvendigvis til at opskrive, hvad et Uhr viser i det Dieblif. Tidssignalet gives, og naar man har det noteret, vil det ikke være vanskeligt bagefter ved Beregning at rette Uhret. Men saa kommer det Spørgsmaal: Vilde det da ikke være rigtigt af Hensigtsmæssighedshensyn at dele Europa i saadanne Affnit med en Tidssforskiel af 10 Minuter i hvert Affnit — disse maatte da strække sig fra Nord til Syd? Saa svarer jeg, at jeg ikke tror, at den Grændse, som jeg vilde kalde den videnskabelige Grændse for Tiden, vil kunne trænge igjennem ligeoverfor Hensynet til Landenes indvortes Forbindelse; det, der vil blive det Afgjørende ved Klokkeslettets Bestemmelse, vil være Landets Grændser. Der som et Land, som et æret Medlem (Neth) bemærkede, har en bred Udstrækning fra Ost til Vest, f. Ex. Lybskland, vil man vanskeligt komme til at fastsætte en fælles Tid for hele Landet, fordi Klokkesletsforskiellen paa de forskjellige Steder da bliver for stor. Strækker Landet sig derimod nogenlunde i Retning af Nord og Syd, vil man kunne bestemme en fælles Tid, svarende til en Meridian, som gaar omtrent midt igjennem Landet, og kan den falde sammen med Hovedstadens

Meridian, vil den ubetinget faae Fortrinnet. Det er ogsaa stet paa mange Steder, saaledes har Frankrig Paris's Tid, Ungarn sin Hovedstads Tid, det østsigle Monarki forøvrigt sin Hovedstads Tid o. s. v. Den videnskabelige Grændse, som er omtalt, vilde, dragen i Danmark, medføre 2 Klokkeslet her i Landet, og, naar vi tage Bornholm med, 3 indbyrdes forskellige, og det vilde ikke være hensigtsmæssigt. Jeg tror da, at man gjør rettest i at blive staaende ved Hovedstadens Tid, som allerede er gjort gjældende for Post- og Telegrafvæsenet. Der som Post og Telegrafvæsenets Uhre ikke gaar rigtig, beklager jeg det meget. Det ærede Medlem (Kosob) antydede, at de ikke svare til Forbringerne, det maa ligge deri, at disse Uhre ikke ere stillede nøiagtig, eller i, at de gaa galt, thi de skulle efter de forhaandenværende Bestemmelser gaa efter Kjøbenhavns Tid allesammen. (Kosob: De følges ikke ad!) Ja, det er jo et Vidnesbyrd om den menneskelige Skrøbelighed, der findes overalt, at man ikke tilstrækkelig iagttager, hvad der skulde iagttages, at stille Uhrene tilbørlig. Jeg veed ikke Andet at sige dertil end, at gaa de ikke rigtig, maa man se at stille dem bedre i Fremtiden. At tage Hensyn til Lybskland ved Bestemmelsen af en fælles Tid, tror jeg ikke lader sig gjøre allerede af den Grund, at Lybskland ikke selv har nogen fælles Tid. I Lybskland retter ethvert Sted sig efter sit eget Klokkeslet, dette Steds Mideltid, og reiser man i Lybskland, maa man stille Uhrene efter de Stedets Uhre, hvor man kommer hen. At tage Hensyn til den nordlige Del af Lybskland finder jeg ikke mere Grund til end til at tage Hensyn til den anden Side af Sundet og rette vor Tid derefter. Jeg tror, at man gjør bedst i at indrette den danske Fællestid, saaledes som Landets egne Krav fordre det, og saa haabe, at Enhver, der reiser Ost paa, veed og er opmærksom paa, hvilken Tidssforskiel der kan blive Tale om. Et æret Medlem (Kosob) gjorde den Bemærkning, at der ikke var taget Hensyn til Island ved dette Lovforslag, men jeg skal tillade mig at henvisse til, at Island har sin egen Lovgivning, og at vore Love derfor ikke faae Anvendelse paa Island, saa at det ikke behøver særlig at siges. Jeg tror altsaa, at der i den Henseende ikke er Noget at indvende. Dernæst er der Spørgsmaalet om Alma-

Rettelser.

- Sp. 1307, L. 2—3 f. o.: „en hel Del Frimenighed“, læs: „en Frimenighed“.
 — 1307, L. 8 f. o.: „kisten“, læs: „kistel“.
 — 1342, L. 23 f. o.: „Lærer“, læs: „Lærling“.